

על רקע לאומני!

לראיית שבת

שמונה שנים לאחר שנרצחה, יוקרא שמה של ליפז חימי ז"ל בין רשימת חללי פעולות האיבה בטקס יום הזיכרון ■ ביום העצמאות, יום השנה לרציחתה, יעלו בני משפחתה לקברה כדי לבשר לה, כי נפל האסימון לרשויות המדינה ואלו סוף סוף מכירות בה כמי שנרצחה רק עקב היותה יהודיה וכי עד כה הופלתה רק כי נאנסה מאת: משה שפיבק

צבאי ובפעולות איבה. אבל זה היה רצח ממש בתוך העיר. אצל האמריקאים יש ביטוי "not in my back yard", שמשמש אנשים רבים להכחיש כל קשר לאירועים לא סימפטיים שקורים. בבית-שמש, לפחות הפעם, לא היה מקום להכחשה ולהדחקה. בין בית משפחת חימי לזירת הרצח- השוק העירוני, מפריד רק כביש. בן-חמו נרצח שתי דקות נסיעה מבית אחותו, שבינו לבין הבניין בו מתגוררת משפחת חימי יש קשר עין.

הרצח הראשון היה יום לפני יום הזיכרון. הרצח השני אירע בערוב יום העצמאות. הרוצח ערבי. הנרצחים יהודים. שמונה שנים חלפו. רק לאחרונה קיבלה ליפז הכרה כנפגעת פעולות איבה. משפחת בן-חמו, לעומת זאת, לא פתחה

את יום העצמאות 2006 לא תשכח בית-שמש שנים רבות. ענני המנגלים עמדו להימוג, החשכה ירדה, החוגגים החלו לחזור לבתיהם וילקפל את הבסטה". זעקה גדולה ומרה של זוג הורים פילחה את השקט. חייהם של ציון ולימור חימי השתנו באחת, כאשר התברר להם כי בתם ליפז בת ה-9 נאנסה ונרצחה באכזריות על-ידי שוהה בלתי חוקי בשם אנואר אחדוש. יום קודם לכן נמצאה בבית נטוש בעיר גופתו של דוד בן-חמו ז"ל. העיר הזדעזעה. "יעוד זה מדבר וזה בא" וצרת ליפז ניחתה על בית-שמש. מאוחר יותר מתברר, כי אותו אנואר אחדוש רצח את השניים.

זה לא היה אירוע השכול הראשון שפקד את העיר, שבניה ובנותיה נפלו במערכות ישראל, בנסיבות אחרות של שירות